

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Α'

12 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1924

ΑΡΙΘ. 46

ΠΑΡΑΙΝΕΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Αριθ. Πρωτ. 756 Έν Αθήναις τῇ 8ῃ Μαρτίου 1924
Διεκπ. 290

Πρὸς τὸν εὐσεβῆ Ἑλληνικὸν Λαόν,

Ὡς ἐπανειλημμένως ἐγνωρίσαμεν τῷ ἑλληνικῷ λαῷ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 430 τῆς 1ης Μαρτίου 1924 ἐγκυκλίου τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ὁ ἀπὸ ἐτῶν συζητούμενος καὶ πρὸ τετραμήνου ἀποφασισθεὶς ὑπὸ τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἑλλάδος συνταυτισμὸς τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου πρὸς τὸ πολιτικὸν καὶ ἤρξατο οὗτος τῇ 23 Μαρτίου ἔ. ῃ. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἡμερολόγιον ὑπάρχει ἐν τε τῇ Ἐκκλησίᾳ καὶ τῇ Πολιτείᾳ, ἡ δὲ μνήμη τῶν ἁγίων ἐορτάζεται συμφῶνως πρὸς τὰς ἡμερομηνίας, αἵτινες ἔχουσι κανονισθῆ ὑπὸ τῶν θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ἐν τοῖς μηνολογίοις. Οὕτω τῇ 25 Μαρτίου ἐορτάσθη ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου, ἡ μνήμη τῶν ἁγίων ἐνδόξων Ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης ἐορτασθήσεται τῇ 21 Μαΐου, ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου τῇ 15 Αὐγούστου κλπ.

Μεταβολὴ ἐορτολογίου οὐδεμία ἀπολύτως ἐγένετο, οὐδὲ τὸ πασχάλιον τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας διαρθρώθη, διότι τοῦτο, προσελθὸν ἐξ ἀποφάσεως Οἰκουμενικῆς Συνόδου, μένει ὡς ἔχει καὶ μετὰ τὴν γενομένην τοῦ ἡμερολογίου διόρθωσιν καὶ εἶνε ζήτημα ὀλοκληροῦ τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἄλλ' οὐδὲ καὶ ἡ ὀρθοδοξία θίγεται ἂν ἐκ τῆς τοιαύτης διορθώσεως ἐνὸς προφανεστάτου σφάλματος τοῦ ἡμερολογίου ἂν ἔμελλε νὰ προσβληθῇ ἡ ὀρθοδοξία, οὐ μόνον τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἑλλάδος καὶ Κύπρου, ἵνα παραλείπωμεν τὰς Ἐκκλησίας Ρουμανίας καὶ Σερβίας, καὶ ἄλλας ὀρθόδοξους Ἐκκλησίας, αἵτινες ἤδη ἀπεφάσισαν τὸν συνταυτισμὸν τῶν ἡμερολογίων, δὲν θὰ προέβαινον εἰς τὴν τοιαύτην διόρθωσιν, ἀλλ' οὐδὲ καὶ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας θὰ ἐξήτει τὴν σύγκλησιν τοπικῆς ἢ Οἰκουμενικῆς Συνόδου πρὸς συζήτησιν τοῦ ἡμερολογιακοῦ ζητήματος, ὡς τοῦτο ἤδη πράττει, καὶ οὕτω τὸ ἐκ τῆς διορθώσεως τοῦ ἡμερολογίου

ἀπρόσβλητον τῆς ὀρθοδοξίας ἀναγνωρίζει.

Καὶ ἄλλοτε ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία εὐρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην ὄχι μόνον τὴν χρονολόγησιν νὰ διορθώσῃ, ἀλλὰ καὶ ἐορτὰς νὰ μεταθέσῃ. Γνωστόν, ὅτι ἡ ἐορτὴ τῶν Χριστουγέννων ἐορτάζετο πρὸ αἰῶνων ἐν τῇ ἀρχαίᾳ Ἐκκλησίᾳ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μετὰ τῆς ἐορτῆς τῶν Θεοφανείων, ἀλλὰ μετετέθη εἰς τὴν 25 Δεκεμβρίου, καὶ ἡ 1η τοῦ ἔτους ἤρξατο ἄλλοτε τῇ 1η Σεπτεμβρίου. Ἐπίσης ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἀπέθανε τῇ 14 Σεπτεμβρίου (407), ἀλλ' ἡ Ἐκκλησία μετέθηκε τὴν μνήμην τοῦ θανάτου αὐτοῦ εἰς τὴν 13 Νοεμβρίου, ἵνα πλεῖστα ἄλλα παραδείγματα παραλείπωμεν. Καὶ ὅμως ταῦτα διορθωθέντα οἱ ὀρθόδοξοι λαοὶ ἀπεδέχθησαν ἄνευ ἀντιρρήσεων, διότι οὐδόλως προὔκειτο περὶ ζητήματος τὴν πίστιν θίγοντος.

Ἄλλὰ παρὰ ταῦτα ὁ ἐφαρμοσθεὶς ἤδη συνταυτισμὸς τῶν δύο ἡμερολογίων ἀπεφασίσθη, μετὰ προγενεστέρων κατ' Ἀπρίλιον 1923, σχετικὴν ἀπόφασιν, ληφθεῖσαν τῇ 27 Δεκεμβρίου 1923 ὑπὸ συμπάσης τῆς Ἱεραρχίας τῆς αὐτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, οὔσης μόνης ἀρμοδίας πρὸς τὴν ἐπίλυσιν τῶν τοιαύτης φύσεως ζητημάτων, καὶ μετὰ μακρὰν ἐξέτασιν καὶ πλήρη τοῦ ζητήματος τούτου συζήτησιν.

Ἀνέθηκε δὲ τὴν πρωτοβουλίαν τοῦ ὀριστικοῦ διακανονισμοῦ τοῦ ζητήματος εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον προΐσταται τῆς ὅλης Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ εἰς ἄλλας περιστάσεις μόνον ἐρρῦμιζε τὰ τοιαῦτα ζητήματα. Ἐνήργησε δὲ ἡ ὀλομέλεια τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἄνευ ἐπεμβάσεώς τινος κοσμικῆς ἀρχῆς ἢ ἐξουσίας, ἀλλ' αὐτοβούλως, περισσευμένως, ἀνταποκρινομένη εἰς τὴν πολλαχόθεν ἐκδηλωθεῖσαν, διὰ λόγους οἰκονομικοῦς, κοινωνικοῦς, ἐμπορικοῦς καὶ πολλοὺς ἄλλους, ἀνάγκην, ἀποβλέπουσα ἅμα εἰς τὸ καλῶς νοούμενον ἠθικὸν καὶ θρησκευτικὸν τῶν πιστῶν τέκνων αὐτῆς συμφέρον, ἅπανα ἐκ τούτου ἔσπευσαν πρὸς τὴν ἀπόφασιν ταύτην τῆς Ἱεραρχίας νὰ συμμορφωθῶσιν, ἐξαιρέσει εὐαρίθμων τινῶν, στερουμένων τοῦ κατ' ἐπίγνωσιν ζήλου. Οὗτοι εἴτε ἐκ παρεννοήσεως, εἴτε ἐκ κακῆς ἀντιλήψεως παρέδωσαν ἑαυτοὺς εἰς ἀνθρώπους, θελήσαντας νὰ ἐκμεταλλεῦθαι δυστυχῶς αὐτοὺς δι' ἄλλοτρίους σκοποὺς. Οὕτω

δὲ ὀλίγοι τινὲς παρεσύρθησαν εἰς ἀξιοκατάκριτον ἀπειθειαν πρὸς τὴν φωνὴν τῆς Ἐκκλησίας.

Τούτου ἕνεκα σκόπιμον ἐκρίναμεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου νὰ βεβαιώσωμεν τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, ὅτι διὰ τοῦ ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας εἰς ἐφαρμογὴν τεθέντος συνταυτισμοῦ τῶν ἡμερολογίων ἡ ἀγία ἡμῶν πίστις οὔτε σαλευέται, οὔτε ἐπιβουλὴν τινα ὑφίσταται. Τοῦναντίον τὸ κοινωνικόν, οἰκονομικόν, ἠθικὸν καὶ θρησκευτικὸν συμφέρον τῶν χριστιανῶν προάγεται καὶ ἐξυπηρετεῖται. Ἄν τυχὸν προὔκειτο διὰ τοῦ τοιοῦτου συνταυτισμοῦ ἡ ἀμωμήτος καὶ ὀρθόδοξος πίστις ἡμῶν καὶ ἐπ' ἐλάχιστον νὰ θιγῆ, οὐδὲ ἄλλως ἢ Ἐκκλησία θὰ ἔπρατε τοῦτο, οἱ δὲ Ἱεράρχαι αὐτῆς θὰ ἐθυσιάζοντο χάριν τῆς πίστεως.

Ἀναλογίσθητε τὴν σύγκυσιν, ἣτις ἐκ τῆς ὑπάρξεως τῶν δύο ἡμερολογίων ἐπῆλθεν, ἀναμνήσθητε ὅτι διὰ τῆς ὑπάρξεως συγχρόνως δύο ἡμερολογίων ἡ 1η τοῦ ἔτους πρὸ τῆς εορτῆς τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ἐωρτάζετο, λάβετε ὑπ' ὄψιν ὅτι διὰ τῆς γενομένης διορθώσεως οἱ θεοφόροι Πατέρες καὶ οἱ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν εἰς τὰς τεταγμένας ἀνεκαθεν ἡμέρας εορτάζονται, καὶ εὐθέως θέλετε κατανοήσῃ τὴν ἐκ τοῦ συνταυτισμοῦ ἐπελθοῦσαν ὠφέλειαν καὶ μεγίστην εὐκολίαν.

Μὴ σκανδαλίξεσθε ἐκ τῶν ψευδῶν λόγων, οἵτινες ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ὑπερασπίσεως τῶν ἱερῶν καὶ δοσίων ἐκτοξεύονται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ στρέφονται κατ' αὐτῆς τῆς Ἱερᾶς καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν θρησκείας, προκαλοῦσι δὲ διχόνοιαν καὶ ἔριδας. Τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου δὲν ἔχει ἀπολύτως οὐδεμίαν σχέσιν πρὸς τὰ πολιτικὰ ζητήματα, διότι ἡ Ἐκκλησία εἶνε ἐντελῶς ἄσχετος πρὸς αὐτά. Οὔτε μεταβλήθη τι ἐν τῇ ὀρθόδοξῳ ἡμῶν Ἐκκλησίᾳ, οὔτε πρόκειται νὰ μεταβληθῆ.

Αἱ εορταὶ μένουσιν αἱ αὐταί, τελούμεναι κατὰ τὰς πραγματικὰς ἡμερομηνίας, διότι διορθώθη πλεόν τὸ λάθος, τὸ ὁποῖον τὰς εἶχεν ἀπομακρύνῃ ἀπὸ τὰς ἡμερομηνίας τὰς ὀρισθείσας ὑπὸ τῶν ἁγίων Πατέρων. Δὲν συνέβη λοιπὸν καμμία μεταβολή, θίγουσα εἴτε τὸ εορτολόγιόν μας, εἴτε τὰς ἱερὰς τελετάς μας, εἴτε τοὺς θεσπεσίους ὕμνους τῆς Ἐκκλησίας μας. Μὴ παραπειθεσθε εἰς ἀπειθειαν καὶ παρεκτροπὰς, ἀνίνα τὴν ἱερὰν ἡμῶν θρησκείαν ζημιώσῃ καὶ τὸ γόητρον τῆς Ἐκκλησίας προσβάλλουσιν.

Τὸ ὑπερτάτον δικαίωμα τοῦ διευθύνειν τὴν Ἐκκλησίαν ἀνήκει εἰς τὴν Ἱεραρχίαν, ἣτις συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν Οἰκουμενικῶν συνόδων ἐγκύρως ρυθμίζει πᾶν ἀναφαινόμενον ζήτημα. Ἡ πρὸς τὴν ὑπερτάτην ταύτην Ἀρχὴν τῆς Ἐκκλησίας ἀνευλάβεια

καὶ ἀπειθεια εἶνε μέγιστον ἀμάρτημα καὶ κολάζεται ὑπὸ τῶν κανόνων τῆς Ἐκκλησίας.

Μόνον οἱ μὴ ἀνήκοντες εἰς τὴν Ὄρθόδοξον Ἐκκλησίαν τολμῶσι νὰ ἐπικρίνωσι καὶ νὰ ἀμφισβητῶσι τὸ κύρος τῶν ἀποφάσεων ὀλοκλήρου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας καὶ μόνον ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς θρησκείας δύνανται νὰ παρασύρῳσι τὸν λαὸν εἰς τοιαύτην ἀπειθειαν. Ὁ Ἄπ. Παῦλος συμβούλευει τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, λέγων «πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπεικέτε» αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδόσοντες, ἵνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· λυσιτελεῖς γὰρ ὑμῖν τοῦτο» (Ἐβρ. 13.17).

Τὴν προτροπὴν ταύτην ἐπαναλαμβάνοντες πρὸς τὰ πιστὰ τῆς Ἐκκλησίας τέκνα, παρέχόμεν ἐπίσημον βεβαίωσιν ὅτι ἡ διόρθωσις τοῦ ἡμερολογίου οὔτε θίγει τὴν ὀρθόδοξον ἡμῶν πίστιν, οὔτε μετέβαλε τὸ εορτολόγιον ἢ τὸ πασχάλιον, οὔτε συνδέεται πρὸς τὰ πολιτικὰ ζητήματα, οὔτε κίνδυνόν τινα διατρέχουσιν ἢ ἀγία ἡμῶν θρησκεία καὶ ἡ Ἐκκλησία.

Ἡ δὲ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἴη μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Πρόεδρος

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Θεόκλητος Παναγιατόπουλος

Η ΔΙΩΞΙΣ ΤΗΣ ΑΝΗΘΙΚΟΤΗΤΟΣ

Παραθέτομεν κατωτέρω τὸ ἐπίσημον πρὸς τὸ δικαστικὸν Συμβούλιον ἔγγραφο, δι' οὗ ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Πειραιῶς ἀνέλαβε τὴν δίωξιν τῶν ἀνηθικῶν ἐντύπων μετὰ τὸ γνωστὸν περὶ αὐτῶν διάβημα τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου :

«Ἀπὸ ἐτῶν λυμαινεται ἡ ἐπάρατος ἔκλυσις τῶν δημοσίων ἡθῶν κατατρώγουσα τὰ σπλάγγνα τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Ὡς πᾶς τις ἀντιλαμβάνεται, μεταξὺ τῶν διαφόρων αἰτίων ταύτης δέον γὰρ συγκαταλεχθῆ καὶ ἡ ἀνάγνωσις κυκλοφορούντων πορνογραφημάτων.

Καὶ ἂν μὲν ἐπρόκειτο περὶ ἀπλῶν εὐθύμογραφημάτων ἐκ τῶν καταλεγομένων μεταξὺ τῶν τῆς ἐλαφρᾶς φιλολογίας, δὲν θὰ ἤξιῶμεν βεβαίως τὴν καταδίωξιν τούτων. Ἐπὶ τῶν κατασχεθέντων ὅμως ὑπὸ τοῦ ἀστυνομοῦ τοῦ Γ' τμήματος ἐντύπων ὑπὸ τοὺς τίτλους «ἡμερολόγιον κοκότας», «φόξ-τροτ ἡζονῆς» καὶ «γλένι με μάσκα» καὶ ἐν βλέμμα ἂν ριφή τις καὶ ἐπ' αὐτοῦ μόνον τοῦ περιβλήματος, τελεῖως θὰ πεισθῆ, ὅτι πρόκειται μόνον περὶ διδαγμάτων τῶν διαφόρων μεθόδων προαγωγῆς τῆς ἀκολασίας, ἣτις, ἐνφ' ὑποθιβάξει τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸ κτηνώδες ἐπίπεδον, συγχρόνως δεικνύουσι μεγίστην περιφρόνησιν πρὸς τὸ ἠθικὸν οἰκοδόμημα τῆς πολιτείας. Ἄς μὴ διαφύγῃ τὴν μνήμην οὐδενός, ὅτι

βάσις πάσης εθνομουμένης πολιτείας υπάρχει και υπήρξεν εκπαλαι ή αόστηρά τήρησις τών ήθικών αρχών, δι' ών και ή οίκογένεια προκόπτει και ή πολιτεία προάγεται και εύδοκιμεί και ότι, όσάκις εκλυτος βίος ήθέλησε να εισέλθη εις τόν αόστηρόν βίον και τά ήθη τής ήμετέρας πατρίδος, αύτη ήρχισε να διαλύηται και να καταρρέη. Η μή λησμονούμεν, ότι εκείνο, όπερ έπέφερε τήν παρακμήν τής αρχαίας Ελλάδος, υπήρξεν ή διαφθορά τής Κορίνθου μετά τών πολυωνύμων έταιρών τής; Ποϋ δε όφείλει τήν παρακμήν του δόκληρος ό κυλοσός του Βυζαντινού πολιτισμού, ειμή μόνον εις τήν εκλυσιν τών ήθών; Έν όνόματι θεν ού μόνον τών κλονιζομένων δημοσίων ήθών, αλλά και αότης τής κινδυνευούσης Έλληνικής κοινωνίας και τής Έθνικής ήμών ύπάρξεως

Αί τ ο ύ μ α ι

Ένα δυνάμει του άρθρου 14 του Συντάγματος επικυρωθή ή κατάσχεσις κλπ.

Πειραιεύς 2 'Απριλίου 1924

Ο 'Αντισταγγελεύς
ΠΕΤΡΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΗΣ

ΤΟ ΑΣΥΛΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

Τήν 7ην 'Απριλίου ό Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος 'Αθηνών έτέλεσε τά έγκαίνια του πρό μηνός περίπου ύπ' αότου ιδρυθέντος και άλλαχοϋ μέχρι τουδς φιλοξνηθέντος «'Ασόλου του 'Αγίου 'Ανδρέου», τούς 'Αμπελοκήπους. Σκοπός του φιλανθρωπικού τούτου ιδρύματος τής 'Αρχιεπισκοπής είναι ή παροχή εργασίας εις τας άπόρους πρόσφυγας γυναίκας και τά κοράσια και ή εξάσκησις αότων εις βιοτεχνικά επαγγέλματα, επί ίκανϋ ήμερομισθίω. Είς τας εργάτιδας του 'Ασόλου παρέχεται δωρεάν σσσίτιον και γίνονται ειδικά μαθήματα πρακτικά προς πληρέστερον τούτων τεχνικών καταρτισμόν. 'Αλλά και προς διαμόρφωσιν ήθους και χαρακτήρος, πρόποντος προς τόν χαρακτηρα και τόν σκοπόν του 'Ασόλου, γίνονται όπό κυριών μαθήματα, τά όποια όποχρωστικώς παρακολουθοϋν επί μίαν ώραν καθ' εκάστην αί εργάτιδες. Ηδη έν τϋ 'Ασόλω ιδρύθησαν έπτά τεχνικά τμήματα και εργάζονται περι τά εξήκοντα άπορα κοράσια, επί τϋ πλείστον όρφανά, θύματα τής μικρασιατικής καταστροφής. Σόν τϋ χρόνϋ δε θα ιδρυθώσι και άλλα τμήματα, παρεχομένης οϋτω εργασίας εις 200 τούλάχιστον κοράσια. Ο Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος διώρισε δεκαμελή έφορευτικήν έπιτροπήν εκ τών εξής κυριών και δεσποινίδων: 'Αμαλ. Μιχαηλίδου, 'Αλεξ. Μιχαηλίδου, Στ. Π. Μαυρομιχάλη, 'Ελ. Γιώτη, Στ. Χρυσάφη, Μ. Βάθη, Σ. Καρδερίνη, Μ. Μοίρα, και Π. Κεφαλά. Τϋ ταμείον του ιδρύματος ανέλαβεν ό κ. Δ. Μιχαηλίδης άνωτ. δπάλληλος παρά τῆ 'Εθν. Τραπεζῆ. Η έφορευ-

τική αύτη έπιτροπή διευθύνει τας εργασίας του 'Ασόλου. Ως πρώτην οικονομικήν βásiν ό Μακ. 'Αρχιεπίσκοπος έθηκε δωρεάν εκ 2000 δολλαρίων, τήν όποιαν απέστειλαν προς αότον αί 'Ελληνίδες τής Βοστώνης, δια του Σεβ. 'Επισκόπου Βοστώνης κ. 'Ιωακείμ ύπερ τών προσφύγων. Ο Σεβ. 'Επίσκοπος 'Ιεράς και Σητειάς κ. 'Αμβρόσιος μετά συγκινητικής έπιστολής διεδίδασε προς τόν Μακ. 'Αρχιεπίσκοπον συνδρομήν εκ δρ. 100 προς ενίσχυσιν τών πόρων του ιδρύματος. Ωσαύτως ό αντιβασιλεύς Ναύαρχος Κουντουριώτης διεμήνυσε προς τόν Μακαριώτατον, ότι διαθέσει ποσόν 20,000 δραχμών προς αγοράν μηχανημάτων, τών όποιων έχουν ανάγκην τά εργαστήρια του 'Ασόλου. 'Αξιωματίωτος ώσαύτως ειπε, ότι έν τϋ 'Ασόλω τούτϋ συνεστήθη ειδική όπηρεσία δια τά άνήλικα τέκνα τών άπόρων μητέρων, αίτινες προσλαμβάνονται δια να εργασθώσιν εις τά εργαστήρια ταϋτα. Η όπηρεσία αύτη είναι έντεταλμένη να έπιμεληται τής καλής άγωγής τών μικρών όρφανών, παιδαγωγούσα αότά κατὰ τόν καταλληλότερον τρόπον και παρέχουσα εις αότά δωρεάν ύγεινήν τροφήν. Τϋ 'Ασολον του 'Αγίου 'Ανδρέου προώριστα οϋτω να έμφανίση ένεργότεραν τήν φιλανθρωπικήν δράσιν τής 'Εκκλησίας, δια τής προστασίας και τής παροχής εργασίας εις τας πτωχάς γυναίκας και τά άπορα κοράσια, χωρίς να παραλείψη τήν πρόσφορον και πρόπουσαν διαπαιδαγώγησιν αότων, ώστε αί όπότροφοι του άσόλου ν' αποδίδωνται εις τήν κοινωνίαν, ως μέλη χρηστά και ώφέλιμα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

§§ Λυπούμεθα σημειούντες ένταϋθα, ότι εινε άρδην έσφαλμένα και άνακριβή όσα έν άρθρω του ένυπογράφω, δημοσιευθέντι έν ταις «'Εκκλησι. Ειδήσεσι» τής έν Κάρλοβιτς τής Σερβίας φιλοξενουμένης Ρωσικής 'Αρχιερατικής Συνόδου, ό Σεβ. Μητροπολίτης Κιέβου κ. 'Αντώνιος αναγράφει περι τών αίτίων τής άπό του Οίκουμ. Θρόνου παραιτήσεως του Πατριάρχου Μελετίου, περι τών κινδύνων, εις οϋς ή Α. Π. έξώθει τάχα τήν 'Εκκλησίαν και περι τής σωτηρίας τής 'Ορθοδ. 'Εκκλησίας τῆ έπεμβάσει δήθεν έπιφανών τινων 'Αγγλων. Διότι γράφει ό Σεβ. 'Αντώνιος, ότι τόν κίνδυνον τής ύπό του Πατρ. Μελετίου μεληθείσης μεταθέσεως του Οίκουμ. Θρόνου εις Θεσσαλονίκην απέσόβησαν τάχα οι 'Αγγλοι Douglas και Riley, πείσαντες τόν Πατριάρχην ού μόνον να παραιτηθῆ, αλλά και τά μεταρρυθμιστικά του σχέδια να έγκαταλίπη. Οϋτω δε, κατὰ τόν Σεβ. 'Αντώνιον, ή σωτηρία του Οίκουμ. Θρόνου και τής 'Ορθοδοξίας όφείλεται εις τούς δύο τούτους 'Αγγλους! 'Αλλά πρώτον μόν ή παραιτήσις του Πατρ. Μελετίου έπήλθεν

ὡς ἄμεσον ἐπηκολούθημα τῆς ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Ἑλλάδος ἐν τῇ συνδιασκέψει τῆς Λωζάνης κ. Ἑλ. Βενιζέλου δοθείσης ὑποσχέσεως περὶ ἀποχωρήσεως τοῦ τότε Πατριάρχου, διὰ τὰ ἀποσοβηθῆ ἢ ὑπὸ τῶν Τούρκων ἐπιμόνως ἀξιουμένη ἐκδίωξις τοῦ Οἴκουμ. Πατριαρχείου ἐκ τῆς ΚΠόλεως. Δεύτερον δὲ ἡ τοῦ ἡδὴ τέως Οἴκουμ. Πατριάρχου Μελετίου εἰς Θεσσαλονίκην ἐξ Ἀγίου Ὁρους μετάβασις ὠφέλειτο εἰς τὰς ἐκ ΚΠόλεως εἰδήσεις περὶ τῆς κατὰ τῶν Πατριαρχείων ἐπιδρομῆς τοῦ Παπᾶ Εὐθύμ' ἢ εἰδήσεις αὕτη εἶχε τηλεγραφηθῆ ὡς διάλυσις τῆς Συνόδου, ὃ δὲ Πατριάρχης ἐνόμισεν ὅτι εἶχε καθήκον νὰ παρακολουθήσῃ ἐγγύτερον τὴν περιπέτειαν τοῦ Πατριαρχείου μήπως εἶχε νὰ ἐπιτελέσῃ καθήκον ἀπέναντι αὐτοῦ. Ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶνε ἢ εἰς τὸ ἡσυχαστήριόν του ἐπάνοδος ἀφοῦ ἐβεβαιώθη ἐκ τηλεγραφήματος τῆς ἐν ΚΠόλει Ἱ. Συνόδου περὶ τῆς ἐν τοῖς Πατριαρχείοις ἐπαναλήψεως τῆς κανονικῆς λειτουργίας. Κατὰ τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ βραχείαν του παραμονὴν ὁ Πατριάρχης ἐδέχθη τὴν ἐπίσκεψιν τῶν Ἀγγλων Douglas καὶ Riley, ἐρχομένων ἐκ ΚΠόλεως, τὸ γεγονός δὲ τοῦτο ἐγένετο προφανῶς ἀφορμὴ τῶν ὑποθέσεων καὶ τῶν ἀνακριθειῶν τοῦ Σεβ. Ἀυτωνίου. Ἐὰν ταύτας ὁ Σεβ. Ἀυτωνίος δὲν ἀντέγραφεν ἀρυσθεῖς ἐκ μισορθοδόξου τινὸς κατολικοῦ ὄργανου, μοιραίως θὰ ἀποβῆ πηγὴ νέων κατολικῶν συκοφαντιῶν κατὰ τῆς Ὀρθοδοξίας.

§§ Οὐδεμία ἀπολύτως σοβαρὰ παραφωνία παρετηρήθη ὡς πρὸς τὴν φωνήν, ἣν ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἔρρηξε κατὰ τῆς σοβούσης ἀνὰ τὴν πόλιν ἐντύπου ἀνηθικότητος. Ἡ δ' ὁμόφωνος αὕτη ὑποστήριξις τοῦ διαβήματος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ὑπὸ σύμπαντος τοῦ τύπου μαρτυρεῖ, ὅτι τὸ κοινὸν αἴσθημα, κατηγανακτημένον διὰ τὴν κατάστασιν, ἐδράξατο τῆς ἀρίστης τῶν ἀφορμῶν διὰ τὰ ἐκφράσῃ τὴν ἀγρίαν του καὶ νὰ συνδιαμαρτυρηθῆ ἐπὶ τῇ ἐλευθερίᾳ ἀσχημῶν καὶ τῇ ἐξ αὐτῆς φθορᾷ τῶν ψυχῶν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Ἐπὶ ἐρωτήματος ἐξαιτουμένου τὴν παροχὴν πληροφορίας, ἐὰν ἐπιτρέπηται ἢ ἐκδοσις ἀνωνύμων ἐκκλησιαστικῶν ἐπιτιμιῶν, ἄτε τοῦ νέου καταστατικοῦ νόμου σιγῶντος ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ἐγνωρίσθη ὅτι, τῆς Ἐκκλησίας σκοπὸν ἔχουσης νὰ ἐβλογῆ καὶ μὴ καταρᾶται, θὰ ἠδύνατο ἐν τοιαύταις περιπτώσει νὰ ἀπεοθονθῆ συμβουλευτικῇ καὶ ἀπειλητικῇ ἔμμᾳ παρτίσεις πρὸς τὸν λαόν, καλούμενον εἰς ἀποκάλυψιν τῶν

δραστῶν ἀνηθικοῦ τινὸς πράξεως.

— Ἐπὶ ἐρωτήματος, ἂν εἰς τὴν ἐκδίκασιν προϋπολογισμῶν τῶν ἐνοριακῶν γαῶν παρελθουσῶν χρήσεων εἶναι ἢ ὄχι ἀρμόδια τὰ Μητροπολιτικὰ Συμβούλια, ἐγνωρίσθη, ὅτι ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νέου νομοθετήματος, περὶ γαῶν καὶ ἐφημερίων, αἱ τὴν διαχειρίζονται τῶν γαῶν οἰαζθήποτε χρήσεως καὶ τὴν περιουσίαν αὐτῶν ἀφορῶσαι ὑποθέσεις καὶ ἢ ἐπ' αὐτῶν ἐκδοσις τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων ἀνήκουσι τῷ οἰκείῳ Μητροπολιτικῷ Συμβουλίῳ.

— Παρεκλήθη τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως προκαλέσῃ τὴν γνώμην τοῦ οἰκείου νομικοῦ συμβούλου ἐπὶ τοῦ ἐρωτήματος, ἂν δύναται ν' ἀκωρωθῆ ἐκλογὴ λαϊκῆς ἐπιτροπείας ἐκ τοῦ ὅτι οἱ ἐνορίται δὲν ἀνέγραψαν ἐν τῷ ψηφοδελτίῳ τὸν νόμιμον ἀριθμὸν ἐπιτρόπων, ἀλλὰ πλείονας ἢ ὀλιγώτερους τῶν καθοριζομένων ἐν τῷ νόμῳ.

— Διωρίσθη προσωρινὸς σύμβουλος τῆς Ἱ. Μονῆς Ἀγίων Ἀναργύρων τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Μονεμβασίας καὶ Λακεδαιμόνος ὁ Χρῦσανθος Ζαχαρακόπουλος ἀνεὶ τοῦ ἀποβιώσαντος τοιοῦτου Νίκωνος Καραχάλιου.

— Πρωτεβουλία καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μητροπολιτικοῦ Γυθείου κ. Διονυσίου συνήλθον ἐν Γυθείῳ περὶ τὰς πεντήκοντα κυρίαὶ καὶ δεσποινίδες τῆς πόλεως ταύτης καὶ ἔδρυσαν Σύλλογον, σκοπὸς τοῦ ὁποίου εἶναι: 1) Ὁ κατὰ Χριστὸν καταρτισμὸς τῶν μελῶν του διὰ θρησκευτικῆς διδασκαλίας καὶ τῆς θείας Κοινωνίας. 2) Ἡ ἐξάσκησις τῆς φιλανθρωπίας κατὰ τὰς ἐντολάς τοῦ Σωτήρος, ὅσον τὸ δυνατόν χρησιμώτερον, δι' ἰδρύσεως ἀγαθοεργῶν ἰδρυμάτων περιθάλψεως πασχόντων ἀδελφῶν πρὸς ἀποτελεσματικὴν ἐνίσχυσιν αὐτῶν. 3) Ἡ διάδοσις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανικῶν ἀρχῶν καὶ γνώσεων εἰς τὰς Ἑλληνίδας πρὸς μόρφωσιν ἐναρέτων καὶ εὐσεβῶν συζύγων καὶ μητέρων.

— Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς τὸν τόπον, μετὰ τὸ τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνάξεως τοῦ Ἀγίου Ὁρους υπεγράφη σύμβασις, δι' ἣς αὕτη χορηγεῖ εἰς τὴν Κυβέρνησιν 200 χιλιάδας στρέμματα καλλιεργησίμου γῆς, εἰς ἣν θὰ ἐγκτασταθῶσιν ἀγρόται πρόσφυγες.

— Διὰ τῆς ὁπ' ἀριθ. 18666 πράξεως τοῦ ἐπὶ τῆς Ὑγεινῆς κλπ. Ὑπουργοῦ χορηγεῖται εἰς ἀρτιούστατον Ἐπιτροπὴν ἄδεια πρὸς συλλογὴν ἐράνων μετὰ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὑποδιοικήσεως Πωγωνίου καὶ τῶν ἐν τῇ Βορείῳ Ἀμερικῇ ἐγκατεστημένων Ἠπερωτῶν μέχρι τέλους τοῦ 1924 ὑπὲρ ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ τοῦ συναϊσμοῦ Βιτσουνιάς—Κροσσόβιτης «Ἁγίας Μαρίας».

— Διὰ Διατάγματος ὑπὸ χρονολ. 6 Μαρτίου ἐ. ἔ. ἐγκρίνεται τὸ ὁπ' ἀριθ. 267 π. ἔ. φήμισμα τοῦ Δημοσι-

κοῦ Συμβουλίου τοῦ δήμου Πειραιῶς, δι' οὗ τοῦτο δωρεῖται εἰς τὴν συσταθεῖσαν δυνάμει ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως Ἐπιτροπὴν πρὸς συλλογὴν ἐράνων διὰ τὴν ἀνέγερσιν ναοῦ ἐν Νέῳ Φαλήρῳ τὸ δημοτικὸν γήπεδον, τὸ κείμενον ἐν Νέῳ Φαλήρῳ εἰς θέσιν «Λιαδαρά» ἐκτάσεως 5721 τετραγ. πήχεων καὶ 99 ο), ὑπὸ τοὺς ἀκολούθους ὅρους: 1) τὰ παραχωρούμενον οἰκόπεδον θέλει χρησιμοποιηθῆ ἀποκλειστικῶς δι' ἀνέγερσιν ἱεροῦ Ναοῦ, ἀπαγορευομένης ἀπολύτως τῆς χρησιμοποίησεως αὐτοῦ δι' ἄλλον τιὰ σκοπὸν· 2) ἡ ἐπὶ τῆς συλλογῆς ἐράνων Ἐπιτροπὴ θέλει μεταδιβάσει ἐν καιρῷ τὰ δικαιώματά της εἰς τὴν συσταθησομένην ἐν τῷ μέλλοντι Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν, ἐφ' ὅσον ἤθελεν ἀναγνωρισθῆ ὡς ἐνοριακὸς ναός. Ἐν περιπτώσει ἀθετήσεως ἐνὸς τῶν ὡς ἄνω ὄρων τὸ παραχωρούμενον δημοτικὸν γήπεδον θέλει περιέλθει ἀποδουτικῶς εἰς τὴν κυριότητα τοῦ δήμου μετὰ τῶν ἐπ' αὐτοῦ ἀνεγερθέντων ἢ ἀνεγειρομένων οἰκοδομημάτων ἢ κτισμάτων ἢ ἄλλων ὀλικῶν.

—Ἐξ ἀφορμῆς ἀντιδράσεως κατὰ τοῦ Νέου Ἐνοριακοῦ Νόμου ἐκ μέρους λαϊκῶν τινῶν Ἐπιτρόπων Ἀθηνῶν, τὰ μέλα τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν καὶ οἱ πληρεξούσιοι τῆς Παγκληρικῆς ἐνώσεως συνελθόντες εἰς ἕκτακτον Γενικὴν Συνέλευσιν τῇ 26 Μαρτίου ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Ἱεροῦ Συνδέσμου ἐψήφισαν ὁμοφώνως: 1) ὅτι ὁ ἱερός κλήρος εἶναι ἀποφασισμένος νὰ ὑποστηρίξῃ τὸν Νόμον ἀνευδότης· 2) προκειμένου νὰ τροποποιηθῆ ὁ Νόμος νὰ ἐξῆ ἡ Ἐκκλησία προέχουσαν ἐπὶ τῶν μεταρρυθμιστῶν γνώμῃν. 3) Πενταμελῆς Ἐπιτροπὴ νὰ προβῆ εἰς ἀνάλογον παρὰ τῇ Κυβερνήσει ἐνέργειαν καὶ 4) ἀντίγραφον τοῦ ψηφίσματος νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὴν Κυβέρνησιν. Εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ταύτην ἀποκρινόμενος ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.λ.π. Ὑπουργὸς παρέσχε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι δὲν θὰ ἀναστειλῆ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ Νόμου, ἐν ἣ δὲ περιπτώσει ἤθελεν ἀποφασισθῆ ὑπὸ τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως μεταρρυθμίσεις αὐτοῦ, θὰ ἠκούετο καὶ ἡ γνώμη τοῦ Κλήρου.

—Ποιαντορικὴ προνοία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἡλείας κ. Ἀντωνίου ἰδρύθη ἐν Πόργῳ Σόλλογος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Χριστιανικὴ Ἐνώσις τῶν ὀρθοδόξων Ἡλείας». Σκοπὸς αὐτοῦ εἶναι ἡ κατὰ Χριστὸν πολιτεία τῶν μελῶν του. Συμμετέχουσιν ὡς μέλη ἀμφότερα τὰ φύλα πάσης ἡλικίας, κατατασσόμενα ἀναλόγως εἰς ἐν τῶν τεσσάρων τμημάτων ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, νέων ἢ νεανίδων. Ἐκάστη ἐνορία ἀποτελεῖ ἀδοτελὲς σῶμα «Ἐνώσεως», ὑποδιαιρούμενον εἰς τὰς ρηθείσας τέσσαρας κλάσεις. Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης μελετᾷ τὴν ἰδρῶσιν τοιαύτων Ἐνώσεων ἀνά πάσαν τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, ὡς παραρτημάτων τῆς Κεντρικῆς Ἐνώσεως τοῦ

Πόργου.

— Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Αἰγίου: Ὁ Σ. Μητροπολίτης Καλαβρύτων καὶ Αἰγιαλείας συνεκάλεσεν εἰς γενικὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν αὐτοῦ Συνέλευσιν τὸν «Ἱερατικὸν Σύνδεσμον» Αἰγιαλείας ἐν τῷ ἐν Αἰγίῳ μητροπολιτικῷ ναῷ, τῇ 31ῃ λήξαντος μηνός. Κατ' αὐτὴν, συζητουμένου πρὸς ἄλλοις τοῦ νέου ἐνοριακοῦ νόμου, λαβὼν πρῶτος τὸν λόγον ὁ Σεβασμιώτατος καὶ τονίσας, ὅτι οὗτος ἀποτελεῖ γενναῖον βῆμα πρὸς τὴν ἀπό τιος ζωηρότερον ποθηθεῖσαν καὶ πολλαχῶς ἐπιδιωχθεῖσαν ἀνόρθωσιν τοῦ ἐφημεριακοῦ κλήρου, συνέστησε θερμότητα, ὅπως ἀπὸ τοῦ νῦν πάντες οἱ ἱερεῖς τῆς κατ' αὐτὸν Μητροπόλεως ἐγκαινιάσωσι νέαν ἐν πᾶσι πολιτείαν, σύμφωνον μὲν πρὸς τὸ μέγα ἀξίωμα καὶ τὴν ὕψηλὴν ἀπαιτολήν των, κερδαίνουσιν δὲ τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ὀρθοδόξου πληρώματος οὕτως, ὥστε πᾶσα ὑπὲρ τοῦ κλήρου φορολογία μηδαμοῦ μηδὲ τὴν ἐλάχιστην ν' ἀντικρύξῃ δυσφορίαν. Πρὸς τὸν σκοπὸν δὲ τοῦτον παρήγγεσεν αὐτοῖς σοφὰς πατρικὰς παραινέσεις καὶ ὑποδείξας τὴν μελέτην ὡς τὸν πρῶτιστον συντελεστὴν πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς βελτιώσεως, ἐχάρισεν εἰς αὐτοὺς μερικὰς ἐκ τῶν συγγραφῶν του. Εἶται λαβόντων πολλῶν τὸν λόγον ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἀτελείας τοῦ νόμου καὶ καθόλου τὰ ἐνοριακὰ πράγματα, ἀπεφασίσθη ὁμοφώνως νὰ ἀποσταλῆ ἐγκάρδιος ἀδελφικὸς χαιρετισμὸς πρὸς τε τὸν ἐν Ἀθήναις «Ἱερόν Σύνδεσμον» καὶ πρὸς τὴν «Παγκληρικὴν», δι' ἧς νὰ ζητηθῆ ἡ ἄρσις τῶν ἐν τῇ ἐφαρμογῇ παρατηρηθεῖσῶν ἀτελειῶν τοῦ νεαροῦ νόμου, ἰδίᾳ δὲ νὰ ἐπιδιωχθῆ συντόμως ἡ τῶν εἰσφορῶν εἰσπραξις ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Δημοσίου διὰ τῶν εἰσπρακτόρων αὐτοῦ. — Λειτουργεῖ ἐνταῦθα ἐξόχως ἀριστα φιλανθρωπικὸς σύλλογος, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου ἰδρυθείς, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν τοῦ «Καλοῦ Σαμαρείτου». Οὗτος, τελῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῶν θρησκευτικωτέρων καὶ δραστηριωτέρων κατ' ἐνορίας κυριῶν, ἐν στενωπῇ ὅμως πάντοτε συνεργασία πρὸς τοὺς ἱερεῖς, ἀνακαλύπτει πᾶσαν δυστυχίαν καὶ ἀθλιότητα καὶ ἀθρόως σπεύδει εἰς ἀνακούφισιν ἐπαρκῆ καὶ παραμυθίαν. Εἶναι παρήγορον καὶ ἅμα τιμητικώτατον διὰ τὸ Αἶγιον, ὅτι ἡ ὑπὲρ τοῦ «Καλοῦ Σαμαρείτου» πάντοτε ὀφουμένη φωνὴ τοῦ Ἱεράρχου δὲν μένει ἀτελεσφόρητος καὶ ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ πληθύνονται οἱ θαυμασταὶ τοῦ καλοῦ σωματίου καὶ αἱ πρόθυμοι καὶ γενναῖοι εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ συναρωγοὶ καὶ χορηγηταί. — Ὁ Σ. Μητροπολίτης, ὁμιλῶν κατὰ Κυριακὴν ἐν τῇ λειτουργίᾳ, ὁμιλεῖ ἅμα καὶ μετὰ μεσημβρίαν πρὸς πυκνότερον πάντοτε, ἀσφυκτικῶς πληροῦν τὸν μέγαν μητροπολιτικὸν ναόν, ἀκροατήριον ἐπὶ τῶν μᾶλλον διαφερόντων ἠθικοθρησκευτικοκοινωνικῶν ζητημάτων, προκαλοῦν-

των ἀδιάπτωτον τὴν προσοχὴν τῶν ἐπὶ μᾶλλον πληθυσμένων τούτου ἕνεκα ἐκάστοτε ἀκροατῶν. Ἐπίσης κατὰ Πέμπτην μ.μ., ἔλθων εἰς συνεννόησιν πρὸς τοὺς ἑνταῦθα Γυμνασιάρχας καὶ τοὺς Διευθυντὰς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων, συγκεντρῶνει τὸν μαθητικὸν κόσμον, καθ' οὗ γνωστὸν τυγχάνει πόσοι ἐπ' ἐσχάτων βάλλουσι πολλαχόθεν ἔχθροι καὶ πόσοι ἀπειλοῦσιν αὐτὸν κίνδουνοι καὶ διὰ καταλλήλων θεμάτων καὶ πονετικῶν πατρικῶν ὑποθηκῶν, γοητεύει τὴν νεολαίαν συγκινεῖ, συγκαταεῖ, διορθώνει. Τὰ μαθήματα ταῦτα παρακολουθοῦσι πολλοὶ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι, πολλοὶ γονεῖς καὶ πολλοὶ ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφαὶ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν.

— Ὁ κ. Α. Πανουργιάς ὑπέβαλε τὴν παραίτησίν του ἀπὸ τῆς θέσεως Διευθυντοῦ τοῦ Γ. Ε. Ταμείου.

— Ἐξ ἀφορμῆς τῆς κατὰ τὸ λήξαν ἔτος συμπληρώσεως ἑκατονταετίας ἀπὸ τῆς γεννήσεως τοῦ Pasteur καὶ τοῦ Renan, ὁ Διευθυντὴς τῆς «Ἐκκλησίας» Καθηγητῆς τῆς Ἀπολογητικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Γρηγ. Παπαμιχαήλ ἐδίδαξε κατὰ τὰς δύο τελευταίας ἑβδομάδας ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τέσσαρα κοινὰ πρὸς τοὺς φοιτητὰς ἀπολογητικὰ μαθήματα «περὶ τοῦ Pasteur καὶ τῆς αὐτομάτου γενέσεως τῆς ζωῆς» καὶ «περὶ τοῦ Renan καὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ συγγραφέντος Vie de Jésus». Τὰ μαθήματα παρηκολούθησε μὲ πολὺ ἐνδιαφέρον πλῆθος φοιτητῶν καὶ ἔξωθεν ἀκροατῶν. Ἐπιτομὴ τῶν μαθημάτων τούτων θὰ δημοσιευθῇ προσεχῶς ἐν τῇ «Ἐκκλησίᾳ».

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

— Τῇ 2ῃ λήξαντος μηνὸς ἐτελέσθη ἐν Πρασίῳ μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος μνημόσυνον ὑπὲρ τοῦ ὑπὸ τῶν Βουλγάρων σφαγιασθέντος Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως Γερμανοῦ. Μετὰ τὸ πέρασ τῆς λειτουργίας ἐτελέσθησαν τὰ ἀποκαλυπτήρια τῆς προτομῆς τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου ἐν τῇ πλατείᾳ Νικοτσάρα. Κατάλληλον λόγον ἐξέφώνησεν ὁ σεβ. Μητροπολίτης Σερρών κ. Κωνσταντίνος. Τὴν ἐκφώνησιν δὲ ἐπιμνημοσύνου ποιήματος ἐπηκολούθησεν ἡ ψαλμωδία τοῦ «αἰωνία ἡ μνήμη» ὑπὸ τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τοῦ Ὁρφανοτροφείου.

— Ἀνεγνώσθη ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἢ κατὰ τὴν ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων ἀποσταλθεῖσα πρὸς τὰς Χριστιανικὰς Ἐκκλησίας ἐπιστολὴ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Καντερβούριας περὶ ἐνώσεως τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀνετέθη δὲ ὁ κατ' ἀρετὴν τῆς σχετικῆς ἀπαντήσεως εἰς τὸν σεβ. Μητροπολίτην Νικαίας κ. Βασιλείου.

— Ἐπιτραπέσιος ὑπὸ τῶν Ἱταλικῶν ἀρχῶν Δωδεκανήσου τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ πρό τινας παρ' αὐτῶν ἐκτοπισθέντος Πρωτοσυγκέλλου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Κύρου κ. Φιλήμονος, ἐπανήλθεν οὗτος εἰς τὴν θέσιν αὐτοῦ. Ἀνεκλήθη δὲ ὁ διορισμὸς τοῦ ὡς ἀντικαταστάτου αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ὀρισθέντος αἰδ. κ. Νικηφόρου.

— Κατ' εἰδήσεως ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐκδικασθείσης τῆς μηνύσεως τοῦ ποτὲ ἱερέως Εὐθυμίου κατὰ τῆς Α. Θ. Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, καταδικάσθη οὗτος εἰς πρόστιμον 50 λιρῶν καὶ ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν Εὐθύμιον 500 λιρῶν.

— Κατὰ πληροφορίας ἐν Κωνσταντινουπόλεως ἐλήφθη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα τηλεγράφημα τῆς δημογεροντίας Ρόδου, ἐκθετοῦσης τὴν ἐκεῖ ἀπὸ τινος δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν καὶ παρακαλοῦσης τὸ Πατριαρχεῖον ὅπως ὡς τάχιστα διευθετηθῇ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαρχίας Ρόδου. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, λαβοῦσα γνώσιν τοῦ τηλεγραφήματος τούτου, ἐνέκρινεν ὅπως ἀναμείνῃ τὴν ἀπάντησιν τῆς Ἱταλικῆς Κυβερνήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὸ ζήτημα τῆς μητροπόλεως Ρόδου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Ἐπιστέλλει ἡμῖν ἐκ Βουκουρεστίου ὁ Πανος Ἀρχιμ. κ. Τιμόθεος Εὐαγγελινίδης: Κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα Δεκεμβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἡ δημοσία ρουμανικὴ γνώμη συνεταράχθη ὑπὸ τοῦ ἐξῆς ζητήματος: Ὁ λόγιος καὶ ἄριστος ἐκκλησιαστικὸς ρήτωρ ἱερεὺς Θεόδωρος Ποπέσκου, ἐφημέριος τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ ναοῦ «Κουίμπο καὶ Μπάρζα», ἅμα τῇ λήξει τοῦ πολέμου ἀνέπτυξε μεγάλην δραστηριότητα ἐν τῇ κατηχήσει τῶν πιστῶν διὰ κηρυγμάτων καὶ διαλέξεων ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τοῦ ναοῦ. Ἐντὸς ὀλίγου χρονικοῦ διαστήματος ἔσχε προφανῆ ἀποτελέσματα παρά τε τοῖς κληρικοῖς καὶ τοῖς λαϊκοῖς. Οἱ πιστοὶ συνέρρουσαν ἡμέρηαι περισσότεροι καὶ τακτικῶς εἰς τὰ κηρύγματα καὶ τὰς διαλέξεις αὐτοῦ καὶ ἐδείκνυσαν προθυμίαν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῶν συμβουλῶν τοῦ ἱερέως τούτου, βοηθουμένου εἰς τὸ ἔργον αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἱεροδιακόνου Κοριλιέσκου. Οἱ δὲ ἱερεῖς ἤρξαντο ἐπαινοῦντες τὴν δράσιν ταύτην καὶ ἐν τῷ ἐκκλησιαστικῷ τύπῳ. Ἄλλ' ἀνετέθησαν ἐντὸς ὀλίγου, ὅτι αἱ διδασκαλίαι αὐτοῦ ἀπέκλινον τῆς ὀρθοδόξου τοιαύτης, ἀρνούμεναι τὴν προσκύνησιν τῆς Θεοτόκου καὶ τῶν Ἁγίων, ὡς μεσιτῶν μεταξὺ ἀνθρώπου καὶ Θεοῦ. Ἐπίσης ἐκήρυττε κατὰ τῆς Ἱερᾶς Παραδόσεως, ὡς δευτέρας πηγῆς τῆς Θείας Ἀποκαλύψεως, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ἐννοίᾳ αὐτῆς ὡς ἰδρύματος κανονίζοντος τὴν πίστιν καὶ τὸν βίον τῶν πιστῶν. Μάτην ὑπεδείχθη ἀρμοδίως εἰς τὸν προτετανικὰς ἀρχὰς κηρύττοντα ἱερεὶα γὰ παύση κηρύττων τὰς κενωδόξους αὐτοῦ διδασκαλίας· αὐτὸς ἐξηκολούθει ἐργαζόμενος μετὰ μεγαλυτέρας ἐντάσεως καὶ ἐπιδείξεως. Κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Εἰσοδίων τοῦ λήξαντος ἔτους, ἡ Μητρόπολις Ὁγγρο-

βλαχίας ἔστειλεν εἰς τὸν ρηθέντα γὰρ ἱερεῖς τινὰς λογίους, ὅπως συλλειτουργήσωσι καὶ κηρύξωσι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μὲ τὴν ἐντολήν, ὅπως ὁ ρηθείς ἱερεὺς κωλυθῆ γὰ λάβῃ μέρος. Πολλοὶ ὅμως ἐκ τοῦ ἐκκλησιασματος, εἴτινες εἶχον ἐμποτισθῆ τὰ νάματα τῆς κακοβούλου προπαγάνδας, μετὰ δυσαρσεκειᾶς εἶδον τὴν ἀπουσίαν τοῦ ἱερέως αὐτοῦ καὶ ἀπεπειράθησαν γὰ προκαλέσωσι ταραχὰς καὶ ζητήσωσι λόγον. Ὁ ἐκ τῶν συλλειτουργούντων ὅμως λόγιος ἱερεὺς Γρηγ. Πισκουλέσκου ὠμίλησεν ὑπὸ πνεῦμα διαλλακτικὸν ἐρμηνεύσας καὶ ἀναπτύξας διάφορα σημεῖα τῆς θείας λειτουργίας, ἅτινα διαστρόφως καὶ κακοβούλως μέχρι τοῦδε ἡρμήνευσεν ὁ ἱερεὺς Θεόδ. Ποπέσκου· τὰς δ' ἐπομένους ἑορτὰς ἐπίσης ἐστάλησαν ὑπὸ τῆς Ἰσραὴλ Μητροπόλεως λόγιοι ἱερεῖς ἵνα τελέσωσι τὴν θ. λειτουργίαν καὶ κηρύξωσι τὸν θεῖον λόγον. Ταυτοχρόνως δὲ προσεκληθήθησαν ἐν τῷ γραφείῳ αὐτῆς λόγιοι τινες διακεκριμένοι κληρικοί, ὅπως συσχεφθῶσι περὶ τοῦ πρακτείου. Ἀπεφασίσθη, ἵνα τὴν ἐπομένην κληθῆ ὁ ρηθείς καὶ δώσῃ ἐξηγήσεις ἐπὶ τῆς προπαγάνδας του. Κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐκ τῶν πρώτων ἐρωτήσεων, αἵτινες προὐβλήθησαν αὐτῷ, κατεδείχθη, ὅτι αὐτός ἤρνετο γὰ ὁμολογήσῃ τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν πίστεως καὶ ὑπογράψῃ τὰς προβληθείσας αὐτῷ ἐρωτήσεις. Ἐρωτηθεὶς ἂν ἀναγινώσκῃ τὰς ἐν τῇ προσκομιδῇ εὐχὰς, ἐν αἷς συγκαταλέγονται καὶ εὐχαὶ πρὸς τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἀπήντησεν ὅτι δὲν ἀναγινώσκῃ ταῦτα, ὡς ἄλλωστε πᾶς ἱερεὺς πράττει τοῦτο. Κατόπιν τοῦτου ἡ Ἱ. Μητρόπολις ἔθηκεν αὐτὸν εἰς ἀργίαν. Ἄλλ' ἐξ ἀρχῆς τῶν μέτρων τῶν ἐκ μέρους τῆς Μητροπόλεως ἤρξατο διὰ τοῦ ἡμερησίου τύπου καὶ διὰ φυλλαδίων σφοδρὰ ἐπίθεσις κατὰ τῶν συνελθόντων ἐν τῇ Ἱεραῖ Μητροπόλει κληρικῶν, καὶ ἄλλων, οἵτινες δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν σύσκεψιν ἐκείνην. Οὕτως ἐν τῷ «Νέαμουλ Ρωμανέσκ» ὁ διάστημα ἱστορικὸς Ν. Ἰόργκα καὶ δὴ ἐν τῷ «Ἀδεβέρουλ» ὁ ποιητὴς Μάνου ἔγραψαν πολλὰ ἄρθρα ὑποστηρίζοντες τὸν αἰρετικὸν ἱερέα. Ἐπίσης ἐν τῇ «Διμιναέτσα», «Οὐνι-βέρσουλ» καὶ ἄλλαις ἐφημερίσιν. Ἡ ὑπόθεσις συνεζήτηθη ἐν τῷ ἐπαρχιακῷ Ἐκκλῆσ. Κονιστορίῳ τῆς Μητροπόλεως Οὐγγροβλαχίας, πρὸ τοῦ ὁποῦ ὁ ρηθείς ἠρνήθη γὰ ὁμολογήσῃ τὴν ὀρθόδοξον ὁμολογίαν πίστεως, δι' ὃ καὶ κατεδικάσθη εἰς καθάρσεις. Ἄλλ' ὁ καταδικασθεὶς ἐφεσίβαλε τὴν ὑπόθεσιν ἐνώπιον τῆς Ἱεραῖ Συνόδου, ἥτις καὶ ὥρισεν ἡμέραν δικάσιμον, ἀπροσδοκῆτως ὅμως ἀνέβαλε τὴν συζήτησιν διὰ τὴν συνοδικὴν περίοδον τοῦ προσεχοῦς Ὀκτωβρίου, πάντως πρὸς ἀποφυγὴν σκανδάλων, ἅτινα ὠρισμένως θὰ προέκυπτον κατόπιν τελεσιδικίου καταδίκης τοῦ ρηθέντος ἱερέως Ποπέσκου.

ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Λίαν εὐχαρίστους εἰδήσεις ἀνακοινοῦσιν ἡμῖν ἐκ Φιλαδελφείας τῆς Ἀμερικῆς περὶ τῆς αὐτόθι Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Κοινότητος. Ἡ Κοινότης ἰδρύθη πρὸ διετίας ὑπὸ τοῦ πρ. Οἴκουμ. Πατριάρχου Μελετίου, τοῦ νῦν προϊσταμένου αὐτῆς Ἀρχιμ. Διονυσίου Παπαδάτου, τοῦ αἰδεσιμ. Μεθοδίου Κουρκουλή καὶ τοῦ ὁμογενοῦς κ. Δαρλάκου, κέκτηται δὲ μεγαλοπρεπῆ καὶ περικαλλῆ γὰρ τοῦ ἁγ. Γεωργίου, βυζαντινοῦ ριθμοῦ. Ὁ γὰρ αὐτός εἶνε ὁ ὠραιότερος τῶν ἐν Ἀμερικῇ. Ἡ Κοινότης συντηρεῖ ἐπ' ἕτης τετρατάξιον Ἑλληνο-ἀμερικανικὴν σχολήν, τὰ πρωτεῖα διεκδικούσαν μετὰ τῶν ὁμοίων ἐν Ἀμερικῇ σχολῶν. Εἰς αὐτὴν φοιτῶσιν 140 μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι, λειτουργεῖ δὲ κανονικώτατα μὲ διδασκάλους τὸν αἰδ. Γ. Γεωργιάδην, Γιαννίκον Ἱεροθέου καὶ Ἐλισάβετ Κάλαγκε. Ἄλλ' ὅτι εἶνε ἐξόχως παραμυθητικὸν εἶνε τοῦτο, ὅτι σύμπνοια καὶ ἀγάπη διακρίνουσι τὴν εὐσεβῆ ταύτην ὁμογενῆ Κοινότητα, ὁποστηρίζουσαν ἐκθύμως καὶ εἰδικῶς φιλανθρωπικὸν σωματεῖον «Ὁ Ἅγιος Διονύσιος.» Ἑπαίμων πολλῶν εἶνε ἄξιοι ὅ τε ἱερατικὸς προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Ἀρχιμ. Διονύσιος Παπαδάτος καὶ ὁ μέγας αὐτῆς Ἐδεργέτης Ἰω. Φαρμάκης, ἀκαμάτως ὑπὲρ αὐτῆς ἐργαζόμενοι καὶ μοχλοῦντες.

ΛΑΤΙΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ρώμης, μόλις ἐπέστρεψεν ἐξ Ἱερουσαλήμ ὁ Καρδινάλιος Ὁρόνγκελ, Ἀρχιεπίσκοπος Βοστώνης, ὑπέβαλεν εἰς τὸν Πάπαν ἔκθεσιν, ἐν ἣ ὑποδεικνύει σοβαρὰς περιπτώσεις ἀδικίας ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλικῆς Διοικήσεως εἰς θάρος τοῦ καθολικισμοῦ. Συγκεκριμένως δὲ ἡ παράλειψις τοῦ γὰ διευθετηθῆ τὸ ζήτημα τοῦ Cenaculum, (ὅπου ἐτελέσθη ὁ Μυστικὸς Δειπνός) ἐδημιούργησεν ἀτμόσφαιραν ὀδυνηρὰν ὡς πρὸς τὰς σχέσεις τῶν Ἀγγλικῶν Ἀρχῶν ὡς καὶ τῶν θρησκευτικῶν, καθόσον τὸ ζήτημα τοῦτο ἐνδιαφέρει ἐξίσους τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Ἀγίαν Ἐδραν.

—Κατὰ πληροφορίας ἐκ Ρώμης ἡ Α. Ἀγιότης ὁ Πάπας ἀφώρισε τὸν δυτικὸν ἱερέα Ἐρνέστον Μπουρναγεσῆτη, διάσημον θεολόγον, διότι, παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας συστάσεις αὐτοῦ, αὐτός ἐξηκολούθει γὰ διδάσκῃ περὶ θρησκευτικῶν πραγμάτων νεωτεριστικὰς θεωρίας.

—Καὶ εἰδήσεις ἐκ Μόσχας ἡ ἐπιβληθείσα ὑπὸ τῶν Σοβιετικῶν Ἀρχῶν ποινὴ δεκαετοῦς αὐστηρᾶς ἀπομονώσεως τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τσεπλὰκ μετετρέπη εἰς ἐξορίαν ἐκ τοῦ σοβιετικοῦ ἐδάφους.

ΠΑΛΑΙΟΚΑΘΟΛΙΚΙΣΜΟΣ

Ἐκ Βέρνης ἠγγέλθη ἡμῖν ὁ θάνατος τοῦ διαπρεπεστάτου Ἐπισκόπου τῆς ἐν Ἑλβετίᾳ Ἐκκλησίας τῶν

Παλαιοκαθολικῶν Edourd Herzog ἐν ἡλικίᾳ 83 ἐτῶν. Ὁ ἀείμνηστος Herzog ὑπῆρξεν ὁ κορυφαῖος μεταξὺ τῶν Παλαιοκαθολικῶν, ἐπὶ πεντηκονταετίαν δλόκληρον γενόμενος ὁ ἀφωτισμένος καὶ εὐθαρσῆς πρόμαχος καὶ ἐμφυχωτῆς τῆς παλαιοκαθολικῆς κινήσεως, δράσας ἐν ἀκοιμήτῳ δραστηριότητι οὐ μόνον ὡς Ἐπίσκοπος τοῦ ποιμνίου του, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐπιστήμων θεολόγος ἐν τῇ πρώτῃ γραμμῇ τῆς θεολογικῆς ἐν Εὐρώπῃ κινήσεως. Ὁ ὀρθόδοξος κόσμος θὰ θλιβῆ βιθῶς πληροποροῦμενος τὴν τελευταίαν τοῦ ἐκ τῶν παλαιοκαθολικῶν πιστοῦ ὑπερμάχου τῆς πρὸς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν ἐνώσεως, χάριν τῆς ὁποίας διετέλει ἐν διαρκείᾳ καὶ ἀμέσῳ ἐπικοινωνίᾳ πρὸς τὸν ὀρθόδοξον χριστιανικὸν κόσμον καὶ πρὸς πολλοὺς ἐκ τῶν θεολόγων καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν τοῦ ἀνδρῶν.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Πέτρας

Προκηρῶσσει ὅτι

Τὴν 6ην τρέχ. μηνὸς Ἀπριλίου ἐνώπιον τοῦ ἐν Κατερίνῃ συμβολαιογράφου Μάνθου Π. Δημητρίου καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ ἐκτίθει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν εἴκοσι τρεῖς τράγους καὶ δύο κριαῖς. Ἐν τῇ Ἱερ. Μονῇ Πέτρας τῇ 3ῃ Ἀπριλίου 1924.

Ὁ Ἡγούμενος.

Μελέτιος Κρασσάκης

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρύτοις Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων.

Προκηρῶσσει ὅτι

Τὴν 13ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐκτίθει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν δεκαετοῦς ἐναγιάσεως ὁ ἐν τῇ περιφέρειᾳ τῆς κεντρικῆς Ἀγριδίου ὑδρόμυλος τῆς Μονῆς «Μύλοι». Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθῆσεται ἐν Σαρωτῶν ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κωνσταντίνου Σταυρουλοπούλου. Οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρεώσεων εἰρὶσπονταὶ ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς Μονῆς, ἐνθα αἱ βουλόμεναι δύνανται γὰ λάθωσι γνῶσιν.

Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίων Θεοδώρων τῇ 27 Μαρτίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Καλλίστρατος Σπυροπούλος, Βαρθολομαῖος Ἀδαμόπουλος, Γεωργίου Κοιτοπόπουλος

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσοποδαριτίσης, Πατρῶν,

Προκηρῶσσει ὅτι

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 730 ἐ. ἔ. ἀδείας τοῦ Γεν. Ἐκκλ. Ταμείου ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ὄυς μισθώσεως ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Χαλανδρίτης Χρ. Ἀντωνοπούλου τὴν 20ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 τῆς μεσημβρίας τὸ ἐν τῷ θέσει Βαρκὰ πανδοχεῖον τῆς Μονῆς μετὰ τῶν περὶ αὐτοῦ ἀγρῶν συμφώνως τῶν ὄρων συγγραφῆς ὑποχρεώσεων, ὧν ἀντίγραφα κατατεθῆσονται ἐν τε τοῖς γραφείοις τῆς κοινότητος Κομπηγαδίου καὶ τῆς Μονῆς.

Πρώτη προσφορὰ ὀρίζεται τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 1800 ἐτησίως. Οἱ συνγωνισθησόμενοι ὀφείλουσι κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοπρασίας γὰ καταβάλωσι λόγῳ ἐγγυοδοσίας εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ συμβουλίου τῆς Μονῆς δραχμὰς 500, ἄλλως εἶναι ἀπαράδεκτοι, ὡς ἀπα-

ράδεκτος εἶναι καὶ πᾶσα δι' ἀναφορὰ, προσφορὰ ἄνευ ἐγγυοδοσίας. Ἐν τῇ Μονῇ 27 Μαρτίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Βησσαρίων Παπαθανασίου, Ἱεροδ. Νικηφόρος Μιχαλίνος.

Ἀμβρόσιος Παπανθυμόπουλος.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας

Προκηρῶσσει ὅτι

Ἐκτίθει εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Κοζάνῃ τὴν 20 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ πώλησις τοῦ παραχθισμένου γάλακτος ἐκ τῶν αἰγοπροβάτων τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 10 ἐ. ἔ. διακηρῶσει ἡμῶν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῆς 27 Φεβρουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Νικάνωρ Νασούμ, Ἱεροδ. Νικηφόρος Παπασιδέρης, Μοναχ. Κοσμᾶς Καραπατάκης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας

Προκηρῶσσει ὅτι

Ἐκτίθει εἰς πλειοδ. δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Κοζάνῃ τὴν 20ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ διατεῆς μίσθωσις τοῦ ὑδρομύλου Σφίλτσι τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας, συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 11 ἐ. ἔ. διακηρῶσει ἡμῶν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 27 Φεβρουαρίου 1924

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Νικάνωρ Νασούμ, Ἱεροδ. Νικηφόρος Παπασιδέρης, Μοναχ. Κοσμᾶς Καραπατάκης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας

Προκηρῶσσει ὅτι

Ἐκτίθει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Κοζάνῃ τὴν 18ην Μῆτιος ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ πώλησις ὀκτώ ἡμιτόνων τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 12 ἐ. ἔ. διακηρῶσει ἡμῶν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας τῇ 27 Φεβρουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Νικάνωρ Νασούμ, Ἱεροδ. Νικηφόρος Παπασιδέρης, Μοναχ. Κοσμᾶς Καραπατάκης.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας

Προκηρῶσσει ὅτι

Ἐκτίθει εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην ἐν Κοζάνῃ τὴν 20ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10—12 π. μ. ἡ πώλησις 65 τράγων διαφόρων κατηγοριῶν καὶ 30 κριῶν τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας συμφώνως τῇ ὑπ' ἀριθ. 13 ἐ. ἔ. διακηρῶσει ἡμῶν.

Ἐν τῇ Ἱ. Μονῇ Ζάβορδας 27 Φεβρουαρίου 1924.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον

Ἀρχιμ. Νικάνωρ Νασούμ, Ἱεροδ. Νικηφόρος Παπασιδέρης, Μοναχ. Κοσμᾶς Καραπατάκης.

“ΕΚΚΛΗΣΙΑ,”	
ΕΠΕΜΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ	
ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ	ΕΣΩΤΕΡ. ΔΡΧ. 30—ΕΣΩΤΕΡ. ΦΡ. ΧΡ. 30
	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 3
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ	
ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΠΑΠΑΜΙΧΑΗΛ	
Καθηγητῆς τοῦ Πανεπιστημίου	
Τύποις “Φοῖνικος,” Σταδίου 38, Ἀθήναι	